

1. บทนำ

จังหวัดส่งขามีผลผลิตแร่ดีบุกจัดอยู่ใน 10 อันดับแรกของประเทศไทย นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2508 เป็นต้นมาจนปี พ.ศ. 2525 ผลิตแร่ดีบุกรวม 25,691 เมตริกตัน เฉลี่ยผลิตได้ประมาณ 1,400 เมตริกตันต่อปี หลังจากนั้นผลผลิตก็เริ่มลดน้อยลง จนเหลือปีละไม่ถึง 600 เมตริกตัน ในช่วงปี พ.ศ. 2532 ถึง พ.ศ. 2534 ผลิตได้ 489, 504 และ 564 เมตริกตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 76.2, 57.3 และ 56.4 ล้านบาทตามลำดับ

บริเวณที่มีการทำเหมืองแร่ดีบุกในจังหวัดส่งขาม แบ่งออกได้เป็น 5 บริเวณ โดยอาศัยสภาพทางธรรมชาติฯ ดังนี้

- 1) บริเวณรอบๆ ควน戎
- 2) บริเวณเทือกแกรนิตสูงคลาน
- 3) บริเวณเทือกแกรนิตเนินห้าด้าง
- 4) บริเวณเทือกแกรนิตวังพา
- และ 5) บริเวณเทือกแกรนิตลิว

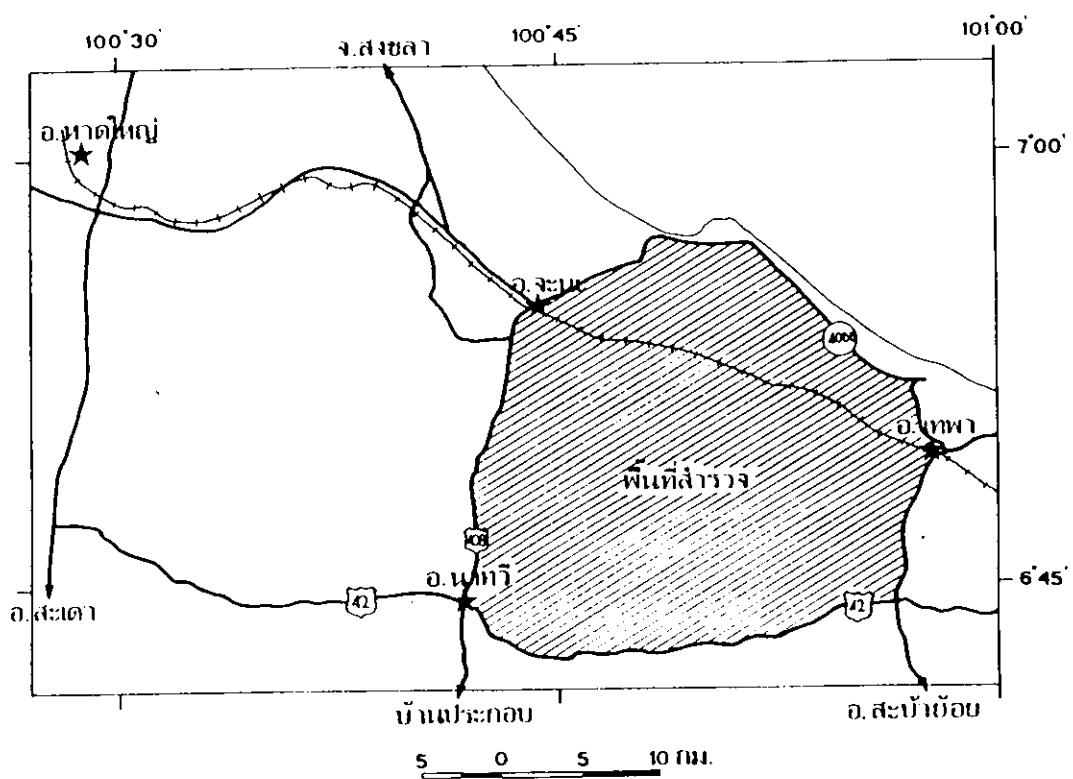
จากข้อมูลผลผลิตแร่ดีบุกที่รวบรวมได้ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2528 บริเวณเทือกแกรนิตลิว ผลิตได้มากที่สุด รวม 4,262.95 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 35 ของผลผลิตแร่ดีบุกในจังหวัดส่งขาม

การเกิดวิกฤติการณ์ดีบุกโลกซึ่งเริ่มน้ำตั้งแต่ปี พ.ศ. 2523 ทำให้ราคадีบุกตกลงมาต่ำลงต่อไป ตลาดกลางในการซื้อขายดีบุกขั้นคร่าวในวันที่ 23 ตุลาคม 2528 ทำให้การซื้อดีบุกในทุกส่วนของโลกบันป่วน (เงื่อนไข 2535) ผู้ประกอบการทำเหมืองแร่ดีบุกในประเทศไทย เริ่มงะຍອຍกันหยุดค่านินทรีย์ทั้ง ผู้ประกอบการ ในจังหวัดส่งขาม ในปี พ.ศ. 2534 บริเวณเทือกแกรนิตลิว ผลิตแร่ดีบุกได้ 444.16 เมตริกตัน คิดเป็นร้อยละ 78.75 ของผลผลิตรวมในจังหวัดส่งขาม มูลค่าประมาณ 44.5 ล้านบาท

การทำเหมืองแร่ดีบุกในบริเวณนี้ ได้ทำกันมาก่อนสองครั้งที่ 2 นับเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 50 ปี มาแล้ว จากสถิติผลผลิตตั้งแต่ปี พ.ศ. 2518 ถึง พ.ศ. 2534 ผลิตแร่ดีบุกไปแล้ว 6,406 เมตริกตัน หรือประมาณ 106,766 噸 คิดเป็นมูลค่าไม่น้อยกว่าหนึ่งพันล้านบาท

1.1 พื้นที่ของการสำรวจ

พื้นที่ของการสำรวจอยู่ในเขตอำเภอจะนะ-อำเภอเทพา และอำเภอนาทวี ระหว่างละติจูด $6^{\circ}42' - 6^{\circ}57'$ เหนือ และลองจิจูด $100^{\circ}42' - 100^{\circ}58'$ ตะวันออก หรือระหว่างเส้นกริดทหารตามพิกัด 741-770 (แนวตั้ง) และ 688-720 (แนวราบ) รวมเป็นพื้นที่ประมาณ 600 ตร.กม. อยู่ในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1:50,000

รูปที่ 1.1 แสดงพื้นที่ของการวิจัย

อ.จะนะ 5122 IV	อ.หนองบัว 5122 I
อ.นาทวี 5122 III	อ.สะบ้าย้อย 5122 II

ระหว่างคำาgeoเทพา 5122 I คำาgeoสะบ้าย้อย 5122 II คำาgeoนาที 5122 III และคำาgeoจะนะ 5122 IV
พื้นที่ถูกล้อมรอบด้วยทางหลวงหมายเลข 4086 (คำาgeoจะนะ-คำาgeoเทพา) หมายเลข 408 (คำาgeoนาที-
คำาgeoจะนะ) หมายเลข 42 (คำาgeoนาที-ตำบลคล้ำไฟล) และทางหลวงจากคำาgeoเทพา-ตำบลคล้ำไฟล
(รูปที่ 1.1)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อทราบเบตงของหินแกรนิตซึ่งเป็นต้นกำเนิดของแร่ดีบุกและแร่อินฯ ในบริเวณนี้ ทำให้ทราบถึง
ความสัมพันธ์กับแหล่งแร่ดีบุกที่พบ กำเนิดของแร่ดีบุกในแหล่งเหมือง ตลอดจนแร่ตะกั่วที่เคยผลิตได้จาก
เหมืองแร่กิจจอง การกระจายของแหล่งแร่ดีบุกรอบเทือกแกรนิตลิวง รวมทั้งศักยภาพ ของแร่ที่มีมาตรฐานในกลุ่ม
rare earths เป็นการวิจัยพื้นฐาน เพื่อร่วบรวมข้อมูลด้านธรณีวิทยาแหล่งแร่ดีบุกในบริเวณนี้ซึ่งจะ^{จะ}
เป็นประโยชน์ในการสำรวจแร่ที่มีความสัมพันธ์กับหินแกรนิตในบริเวณอื่นต่อไป

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

แบ่งเป็น 2 ภาค ได้แก่

1.3.1 ภาคสำรวจ

ก่อนการสำรวจภาคสนาม ศึกษาฐานด้วยทางอากาศของบริเวณวิจัย มาตราส่วน 1:15,000
แล้วจึงสำรวจด้านธรณีวิทยาของเบตงของหินแกรนิตลงในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1:50,000 ตลอด
จนลักษณะทางธรณีวิทยาแหล่งแร่ดีบุกในแหล่งเหมือง การสำรวจเริ่มเมื่อวันที่ 8 เมษายน 2532 และเสร็จสิ้น
วันที่ 3 มิถุนายน 2532

1.3.2 ภาควิเคราะห์

1) ศึกษาคัวอย่างหิน โดยวิธี megascopic จำนวน 76 ตัวอย่าง แผ่นหินบางของหินชนิดต่างๆ
ภายใต้กล้องจุลทรรศน์ 72 แผ่น แผ่นหินบางของหัวแรดีบุก และคริสตัล 16 แผ่น และ Polished section
ของสินแร่ตะกั่ว 8 ตัวอย่าง

2) ตรวจชนิดแร่ จากตัวอย่างหัวแร่ 16 ตัวอย่าง แร่คละ 7 ตัวอย่าง สินแร่ตะกั่ว 4 ตัวอย่าง
และศึกษาการเปลี่ยนสภาพ (alteration) ในบริเวณสายแร่ดีบุก โดยวิธี X-ray diffraction (XRD) (ได้รับ

ความร่วมมือจากฝ่ายฟิสิกส์ กองวิเคราะห์ กรมทรัพยากรธรรมชาติ และภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3) วิเคราะห์เคมีทางปริมาณของธาตุต่างๆ รวม 34 ธาตุ ในหินแกรนิต หินแอโรไฟล์ต (aplite) และ feldspathic quartz vein จำนวน 16 ตัวอย่าง โดยวิธี X-ray Fluorescence Spectrometry (ได้รับความร่วมมือจาก SEATRAD CENTRE ที่ IPOH)

4) วิเคราะห์เคมีทางปริมาณของธาตุคีบุก จากหัวแรดีบุก 9 ตัวอย่าง ปริมาณของธาตุต่างๆ 43 ธาตุ แบบ Semi-Quantitative ของแร่คละ 7 ตัวอย่าง โดยวิธี Instrumental Neutron Activation, Atomic Absorption, และ Inductively Coupled Plasma (ICP) Emission Spectrometry สินแร่ต่ำกว่า 1 ตัวอย่าง และแร่ชัลไฟฟ์ 1 ตัวอย่าง จากห้องปฏิบัติการบริษัท Mineral Assay and Services

5) ตรวจหาราดต่างๆ ในหัวแรดีบุก แร่คละ และสินแร่ต่ำกว่าจำนวน 11 ตัวอย่าง โดยวิธี Energy Dispersive X-ray Fluorescence Spectrometry (EDXRF) (ได้รับความร่วมมือจากภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์)

1.4 เกณฑ์การเรียกลักษณะของหิน

1) สีของหิน นอกตาม 'Rock-Color Chart' (prepared by Committee of the National Research Council in 1948) เป็นสีทึบออกจากผิวสุดของหิน

2) ความหนาของชั้นหิน คำที่ใช้มีความหมายดังนี้

laminated	=	หนาน้อยกว่า 1 ซม.
thin-bedded	=	หนา 1-50 ซม.
medium-bedded	=	หนา 50 ซม. - 2 ม.
thick-bedded	=	หนามากกว่า 2 ม.

3) ขนาดของเม็ดแร่ในหินอัคนี

เม็ดเล็ก	=	โดยเฉลี่ยเล็กกว่า 1 มม.
เม็ดกลาง	=	โดยเฉลี่ย 1-5 มม.
เม็ดใหญ่	=	โดยเฉลี่ยโตกว่า 5 มม.

4) ขนาดของเม็ดแร่ในหินทราย

หรายละเอียด	=	เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.06-0.125 มม.
-------------	---	---------------------------------

ทรายเม็ดเล็ก	=	เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.125-0.25 มม.
ทรายเม็ดกลาง	=	เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.25-0.5 มม.
ทรายเม็ดใหญ่	=	เส้นผ่าศูนย์กลาง 0.5-1.0 มม.
ทรายใหญ่มาก	=	เส้นผ่าศูนย์กลาง 1.0-2.0 มม.

5) หินแกรนิตลิวิ้ง หรือพลูตอนลิวิ้ง เป็นหินที่ดั้งเดิมเพื่อใช้เรียกหินแกรนิตในพื้นที่วิจัยทั้งหมด หมายถึง พลูตอน (pluton) ในบริเวณนี้

1.5 การสำรวจที่แล้วมา

ข้อมูลบางส่วนด้านธรณีวิทยาและธรณีวิทยาแหล่งแร่ของบริเวณนี้ มีในรายงานและเอกสารดังต่อไปนี้

1) โพยม อรุณยakanan (2499) ได้สำรวจธรณีวิทยาแหล่งแร่ที่เหมืองแร่เกาะสะบ้า กำเนิดของแหล่งแร่เป็นแบบสายแร่ ที่ปะจุตามรอยแทรกในโซนของรอยเลื่อนยาวประมาณ 200 ม. อุโมงค์สำรวจ 4 ระดับ กว้างโดยเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 2 ม. และลึก 42 ม. ตรวจหาค่าความสมบูรณ์ของสายแร่ตามจุดต่างๆ

2) ยงยุทธ ตรังคชสาร (2523) ได้กล่าวถึงหมู่เหมืองคลุ่มควบคุม ควบคุม เหมืองแร่เกาะสะบ้า และเหมืองแร่วังใหญ่ ในด้านธรณีวิทยาแหล่งแร่ ประวัติ และผลผลิตของแร่ดีบุก

3) Geological Research Project, P.S.U. (1979) ได้กล่าวถึงสภาพธรณีวิทยาแหล่งแร่ของเหมืองแร่เกาะสะบ้าและเหมืองแร่ลิวิ้ง

4) Grant-Mackie and others (1980) ได้ศึกษาการลำดับชั้นหินยุค Triassic ในบริเวณอำเภอเมือง สงขลา-อำเภอจันวนะ-อำเภอเทพา-อำเภอสะบ้าย้อย-อำเภอนาทวี-อำเภอสะเดา-อำเภอหาดใหญ่

5) Ishihara and others (1980) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับอายุของหินแกรนิตในบริเวณจังหวัดสงขลาว่า'n่าจะเกิดในช่วงปลายของยุค Triassic ถึงช่วงต้นของยุค Jurassic

6) Punggrassami (1983) ได้รายงานถึงสภาพธรณีวิทยาแหล่งแร่ และผลผลิตแร่ดีบุกของเหมืองแร่ เกาะสะบ้า เมืองแร่สหพล บริเวณตำบลท่าหม้อไทร อำเภอจันวนะ และตำบลฉาง อำเภอนาทวี

7) สหัส หมื่นเหล็ก และคณะ (2528) ได้ทำแผนที่ธรณีวิทยา มาตราส่วน 1:250,000 ระหว่าง จังหวัดนราธิวาส และอำเภอตากใบ ซึ่งครอบคลุมบริเวณที่ท่าวิจัย

8) สมชาย นาคะผดุงรัตน์ และคณะ (2531) ได้ศึกษาศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติเวณอ่าวสะบ้าย้อย และบริเวณใกล้เคียงและได้กล่าวถึงเหมืองแร่คุณลักษณะ เมืองแร่ไฟ霞石-นาทวี เมืองแร่กิจจอง เมืองแร่สิริอนันต์ เมืองแร่สหผล เมืองแร่เกาะสะบ้า และเหมืองแร่วังใหญ่

9) Praditwan (1988) ได้นำหัวแรดบุกจากเหมืองต่างๆ ในภาคใต้ รวมทั้งหัวแร่จากเหมืองแร่เกาะสะบ้า เมืองแร่ลิว และเหมืองแร่กิจจอง เพื่อศึกษานิดของเพื่อนแร่ และวิเคราะห์เคมี และหาอัตราส่วนระหว่างแร่ทันกัปบาร์ดีบุก

10) ไพรัช ศุทธากรณ์ (2534) ได้รายงานเกี่ยวกับเหมืองแร่ลิว เมืองแร่คุณกรด เมืองแร่เขาสูง-เกาะสะบ้า และเหมืองแร่วังใหญ่

1.6 ประวัติการสำรวจพื้นเหลืองแร่

อ้างถึงหนังสือเข้าประจำติดบุนนิพัทธ์จีนนคร (เจียกีซี) (ล่องแท้ 2507) ผู้เป็นต้นตระกูลจีระนคร มีบันทึกไว้ว่าเป็นนักบุกเบิกหาเหลืองแรดบุกที่สำคัญในจังหวัดสงขลา ได้แก่ ที่ตำบลท่าหม้อไทร อำเภอจะนะ ตำบลท่าข้าง อภากาดใหญ่ และในพื้นที่อำเภอเทพาอีก 2 แห่ง ซึ่งผู้วิจัยเข้าใจว่าหมายถึงที่ตำบลเกาะสะบ้า และตำบลลังใหญ่ ผู้วิจัยได้รับคำบอกเล่าจากคุณกี จีระนคร และคุณสุกิตต์ จีระนคร บุตรชายของบุนนิพัทธ์ฯ เมื่อวันที่ 6 และวันที่ 8 มิถุนายน 2532 เกี่ยวกับความเป็นมาของเหมืองแร่ต่างๆ ในบริเวณอำเภอจะนะ นาทวี และเทพา ซึ่งจะกล่าวในหัวข้อของแต่ละเหมือง

1.7 สักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ในเขตสำรวจประมาณ 600 ตร.กม. ส่วนใหญ่ภูมิประเทศเป็นที่ด่อนข้างราบ ได้แก่ ที่ราบทรายฝั่งทะเล ที่ราบริมฝั่งแม่น้ำ และที่ราบทุบเข้า พื้นที่ที่เป็นเขานหรือที่มีความสูงตั้งแต่ 40 ม. จากระดับทะเลขึ้นไป มีประมาณ 225 ตร.กม.

ยอดเขา 481 ม. เป็นยอดสูงสุดในพื้นที่ของการสำรวจ อยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ ยอดสูงรองลงมา 459 ม. เขางูสูงซึ่งอยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นที่ตั้งของเหมืองแร่เกาะสะบ้า สูง 406 ม.

ล้านนาใหญ่ทางตะวันตกของพื้นที่ ได้แก่ คลองนาทวี และคลองปลักพ้อ ซึ่งมีต้นน้ำจากเทือกเขาน้ำค้างทางตะวันตกเฉียงใต้ (นอกพื้นที่) และจากเทือกเขาด้านตะวันตก (นอกพื้นที่) ไหลผ่านอำเภอจะนะ ไปรวมกันเป็นคลองนาทับ ลงสู่อ่าวไทยที่บ้านนาทับ อีกแพրกหนึ่งของคลองนาทวีรวมกับคลองดินแดง ซึ่งมีต้นน้ำจากเทือกเขาในพื้นที่สำรวจไหลไปรวมเป็นคลองน้ำเดิม ลงสู่คลองสะกอม และออกสู่อ่าวไทยที่บ้าน

ปากบางเพ파

ล่าน้ำใหญ่ทางตะวันออกของพื้นที่ ได้แก่ คลองเพ파ซึ่งมีต้นน้ำจากเทือกเขาทางใต้ไหลผ่านอำเภอสะบ้าย้อย รับน้ำจากคลองทับเจ้าແນ ซึ่งมีต้นน้ำจากคลองปลายบาง และคลองลำพระไพลจากเทือกเขาในพื้นที่ ออกสู่อ่าวไทยที่บ้านคลองประดู่

สรุปการให้ผลของฐานน้ำเล็กในเขตพื้นที่การสำรวจ มีทิศทางการไหลไปทางตะวันออก และตะวันตก จาสันบันน้ำที่อยู่ในแนวเหนือ-ใต้ ลงสู่ฐานน้ำใหญ่ ซึ่งไหลจากทางใต้ไปเหนือลงสู่อ่าวไทย

1.7.1 ตันดอนจะงอย (sand spit) ปากคลองเพpa เป็นสันดอนรายยื่นจากฝั่งด้านตะวันตกออกสู่ทะเลในแนวตะวันตกเฉียงเหนือ ยาวหนึ่งกิโลเมตร ช่วงแคบประมาณ 50 ม. ส่วนกว้างสุดประมาณ 150 ม. ทั้งนี้ได้จากการศึกษารูปถ่ายทางอากาศ ซึ่งถ่ายเมื่อวันที่ 29 มิ.ย. 2516 แต่ไม่ได้แสดงไว้ในแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1:50,000 ซึ่งทำขึ้นในปี พ.ศ. 2511

1.7.2 พื้นที่ดินพรุ พบร่องจากชายทะเล ประมาณ 1.5-3.0 กม. ในเขตอำเภอเพpa พบรอย 3 บริเวณ

- 1) ทางตะวันตกเฉียงใต้ของบ้านพรุลุมพี (กริด 707., 763) พื้นที่ประมาณ 5 ตร.กม.
- 2) ทางเหนือบ้านเกะสะบ้า (กริด 708, 760) พื้นที่ประมาณ 5 ตร.กม.
- 3) ทางตะวันออกเฉียงเหนือของบ้านบ่อหน้าส้ม (กริดประมาณ 714, 757) พื้นที่ประมาณ 3 ตร.กม.